

SPOŁECZEŃSTWO OBYWATELSKIE

Wszelkie przejawy świadomości obywatelskiej, tworzenia wspólnoty lokalnej oraz aktywności na rzecz dobra wspólnego, z własnej inicjatywy, nazywamy społeczeństwem obywatelskim. Dla tej zorganizowanej części społeczeństwa istnienie urzędów i administracji państwowej ma znaczenie jedynie pomocnicze, o ile pozwala się tej wspólnotie rozwijać, realizować swoje cele i zaspokajać swoje potrzeby. Taki jest sens tzw. zasady pomocniczości, że organizacje wyższego rzędu nie przeszkadzają z jednej strony w działalności organizacjom niższego rzędu, a z drugiej strony nie wyręczają ich w organizowaniu życia społecznego na ich terenie. Dodać należy, że przejawem troski aparatu państwowego jak i samorządowego jest wspieranie takich organizacji, co może przejawiać się poprzez stworzenie oferty do wykorzystania, w ramach częściowej redystrybucji zbieranych danin publicznych, ale także całość postawy urzędników względem obywateli, to w jaki sposób się odnoszą, czy pomagają w kontakcie z urzędem, czy wychodzą naprzeciw mieszkańcom, czy wreszcie są otwarci i transparentni. Taką ofertę stanowią działania z zakresu pożytku publicznego i wolontariatu, budżet obywatelski (nieobecny w powiecie) oraz wszelkie inne dotacje udzielane grupom mieszkańców (np. powiat przyjazny środowisku).

Zadaniem społeczeństwa obywatelskiego jest wprowadzenie korzystnych zmian z punktu widzenia interesu społecznego, a jedną z jego cech jest poczucie odpowiedzialności za wspólne dobro. Duże znaczenie w jego utrzymaniu i rozwoju ma tzw. trzeci sektor, czyli organizacje pozarządowe, ale również grupy nieformalne działające w świecie rzeczywistym i wirtualnym.